

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I. U. D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas ... Viro ... Dn. Nicolao Böttichern/ Civi huius Urbis primario vidua parat moestissima. Cives suos in aedem B. Virginis ad horam dimidiatam secundam serio vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

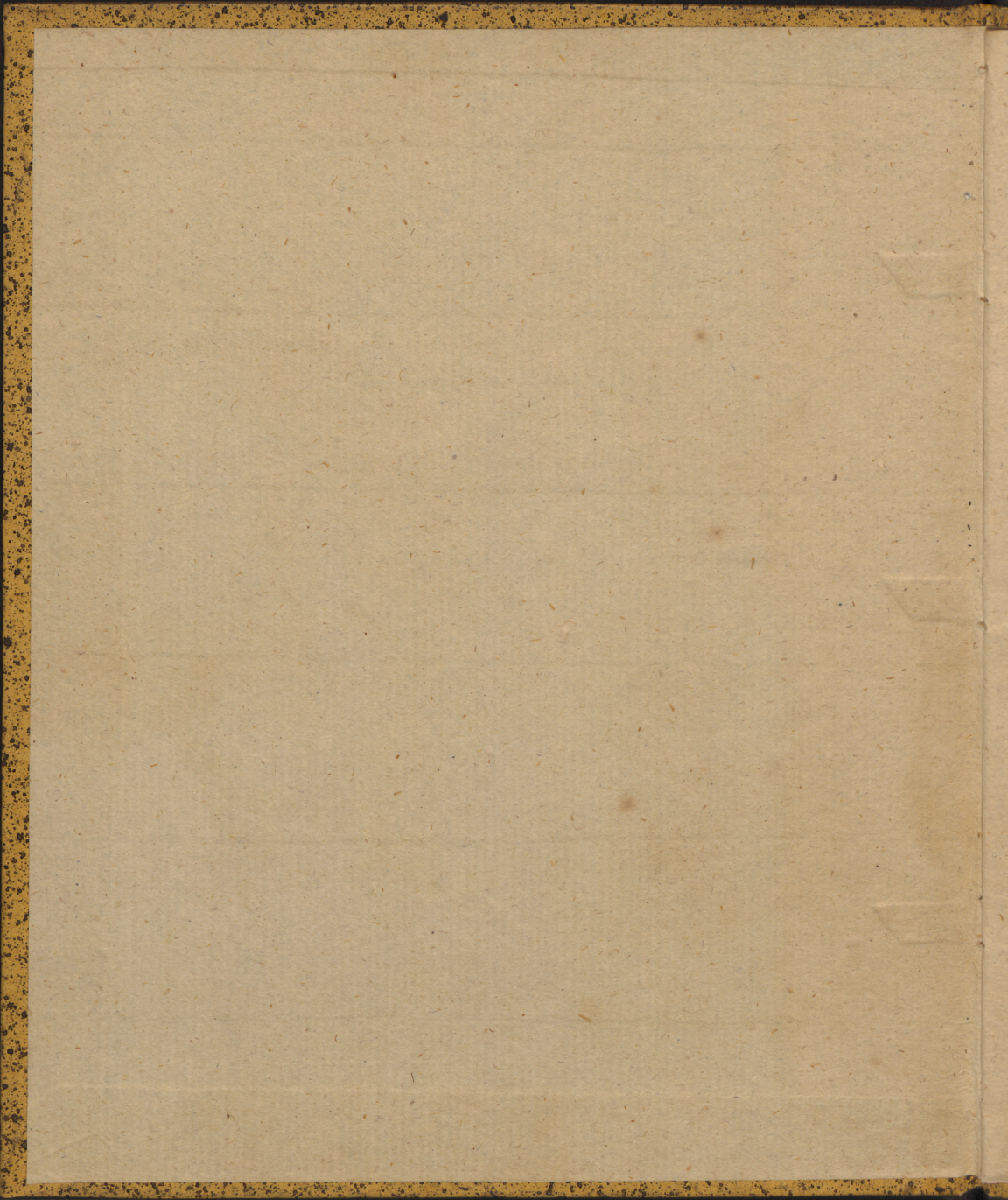
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746826788>

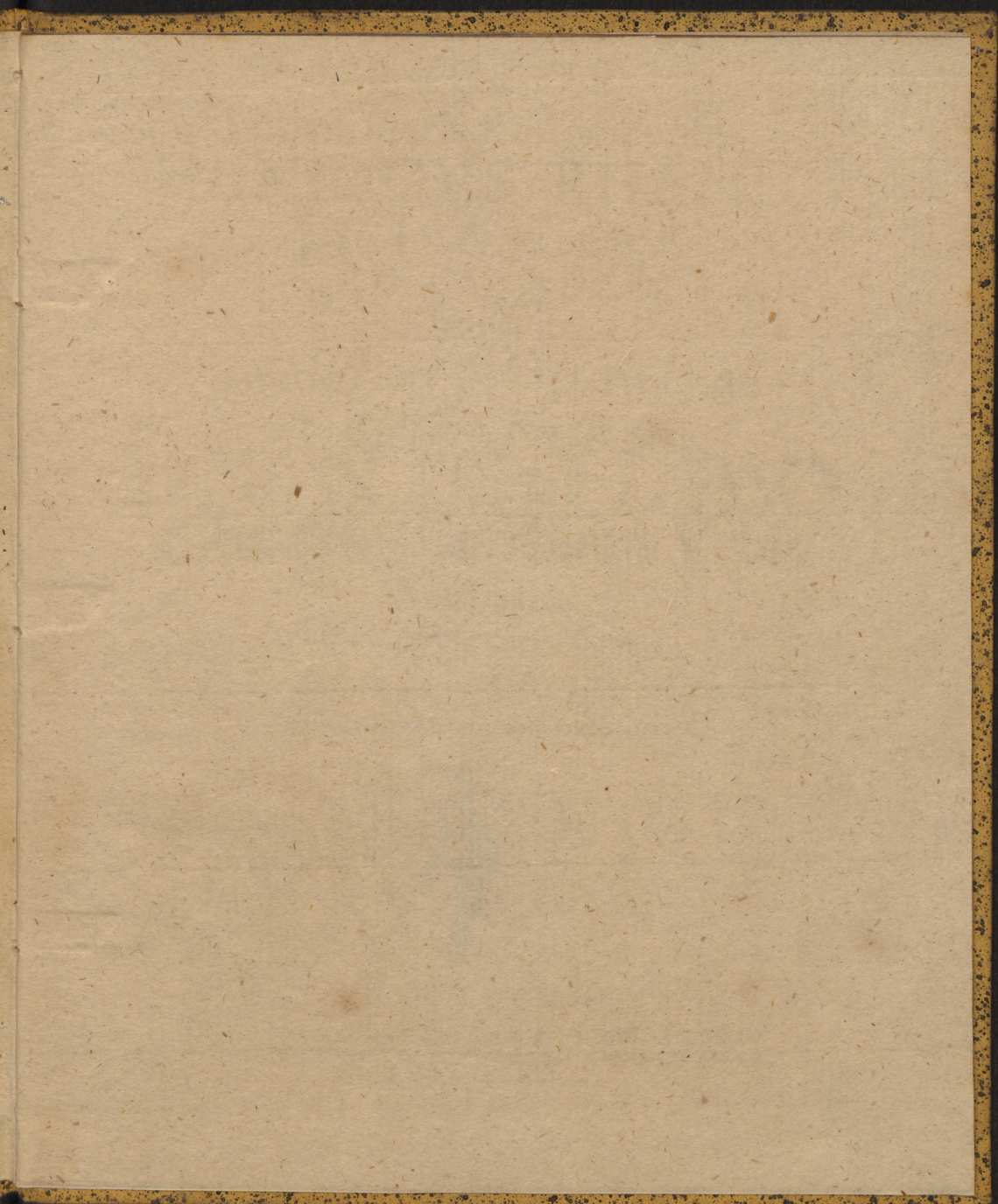
Druck Freier Zugang

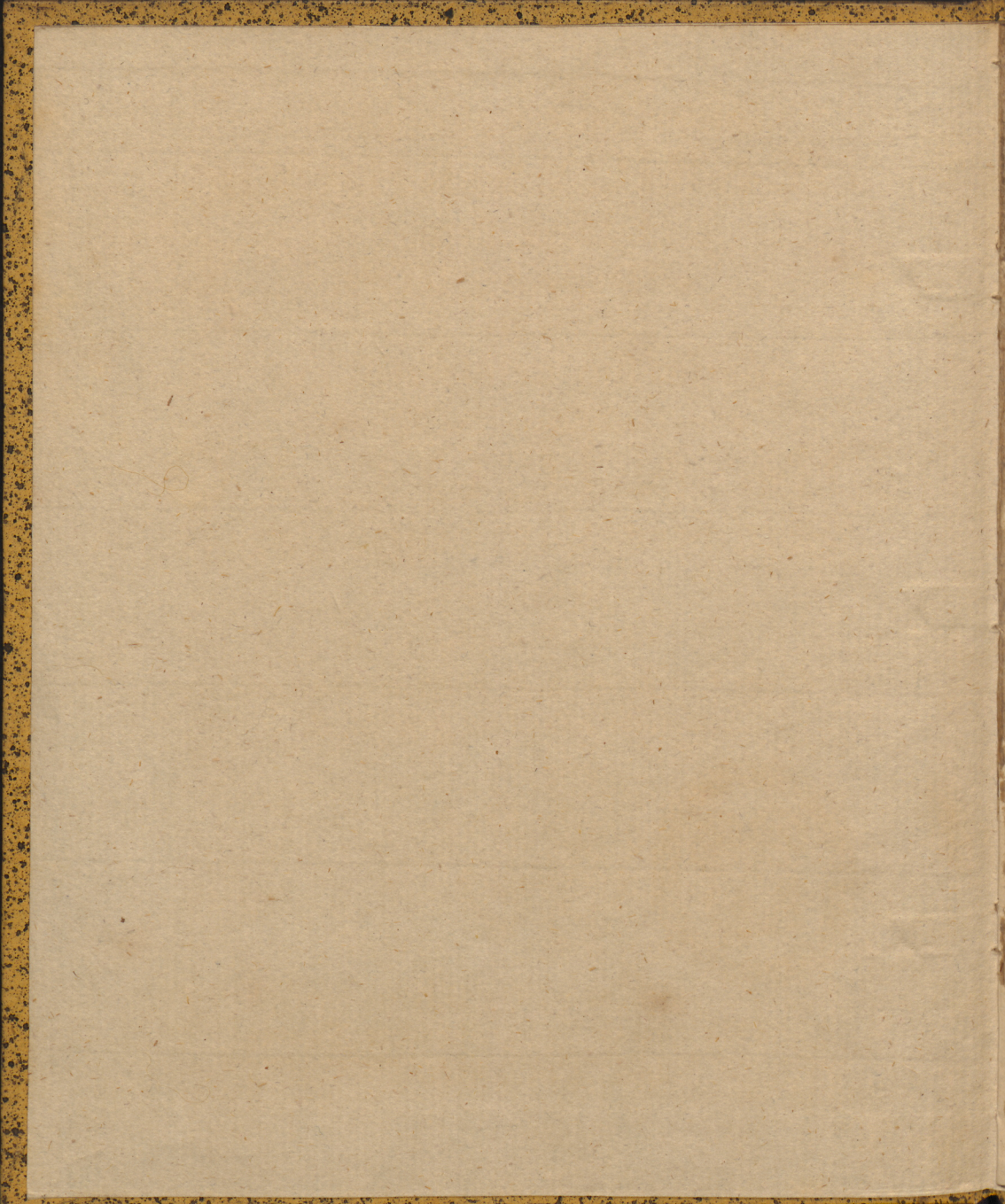

Rhane, H.,
in N. Bötticher.

R. 1638.

70
R E C T O R
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,

J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQUIAS,

Quas

Marito suo desideratissimo

Viro Doctissimo, Honestissimoq;

DN. NICOLA O

Böttcheru/ Civi hujus Urbis

primario

Vidua parat mœstissima.

*Cives suos in adem B. Virginis ad horam
dimidiatam secundam serio vocat.*

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIIX.

83

67
Nndicimus vobis, Cives Aca-
demici, funus NICOLAI
BÖTTICHERI, Viri, dum
viveret, eruditissimi & præ-
stantis, cujusq; causa ut scribatur, non
aliunde materia nobis, quam ex ipso
petenda est. Ita enim vitæ partes, quas
semel ex arbitrio Cratoris susceperat,
deposuit nupero hujus mensis vicesti-
mo secundo die, ut ultima primis, me-
diaq; omnia tempora nihil prorsus di-
stiterint. Pietati enim, ad quam à tene-
ris, quod ajunt unguiculis, assueverat,
tautum per meliores annos sese dedi-
dit, ut primam educationem quotidie
vinceret. Quod perquam rarum inter
homines & nescio quam insolens fa-
ctum est. Præsertim si non illam hodi-
erni temporis fucatam maleq; tectam
pietatem respicias. Quæ plena insidia-
rum, quia fallere eum non veretur, cui
omnis

omnis abyssus intimaq; cordium no-
strorum patent, artem illam tum de-
mum accurat, quando obduruit jam
pectus malitiæ & per experimenta a-
mori cœpit. Quod tum quidem ex-
tremæ ætatis est. Quæ multis aliàs er-
roribus obnoxia, & per vitæ velut ma-
læ rei, consuetudinem corrupta refici
vix ac ne vix quidem potest. Ceterum
iis moribus prorsus abhorrebat no-
ster. Qui in vera pietate proficere, &
capere incrementa cœlestis gratiæ sibi
comprecatus, subducere animū mun-
do & parare ad æterna quotidie insti-
tuit. Primo enim domi accurate perse-
cutus officium suum, prolem, quam
Deus dederat, non tantum per institu-
tores, sed ipse & magna cum cura ad
preces assuefacere, raroq; admodum
exemplo, præire verba famulitiis, &
instruere ad pietatem. Ipse primum

iter ex domo sua ad domum Domini
ingressus, quæ accepisset, imo pectore
condebat, multâq; & repetitâ sæpius
meditatione volvens, enarrabat inter
familiares operas. Hoc fonte, quicquid
in reliquis bene actum est, omne di-
manavit. Cives n. vicinos, imò quan-
tum hominum, in primis bonorum ef-
set, ex animo diligebat, tum se lauda-
bilem fore ratus, si non tam sibi, quam
aliis profuisset. Quippe qui hoc non
tantum extra suspicionem, nimis ho-
die quàm necessariam, verum extra
crimen ratus, alterum istud, propria
sc. rei studium, magna cum iniquitate,
adversus proximum cum crudelitate
conjunctū esse cogitabat. Sensit ergo
Dei benedictionem copiosissimè, quia
contentus suo abstinere ab alio didi-
cerat. Neq; tamen quicquam in domo
ejus facile desiderabatur, & supererat
nonnun.

nonnunquam, quod alii inviderent, Nam & hoc
inter ceteram felicitatem ex pietate consequeba-
tur, Quapropter nec cōtemni prorsus à ceteris so-
lebat, qui omne boni viri nomē in opibus locant,
& tantum se præstare credunt, quantum in foeno-
te aut area quotidie adorant. Poterat simul de ho-
nestate & recti studio animosius dicere, quam qui-
bus paupertas aut angusta domi res obijcitur,
Quamquam singulari modestia & quodam cum
lepore, lenissime ea omnia reprehendebat, Natura
ipsi hoc largiente, ut longe acrius tum suaderet,
lisq; rebus effectum est inter Cives, ut cooptatus
fuerit ex centum viris inter sedecim. Quo loco
candorem ac fidem quam maximè probavit, Nam
& constanter & graviter pro bono publico senti-
re, adversus malos mores hostis esse, civium patro-
num & diligentem sese & fidissimū gerere. Quod
officium non usquequaq; acceptum aut in magi-
stratibus gratiæ esse solet. Nam & multa adversus
dicenda sunt, & jam olim libertati consuli non re-
ctius visum fuit, quàm si plebs tribunos haberet,
Quapropter fieri quoq; tum solebat, ut ii non fa-
cile emergeret possent, & quo se rectius gessissent,
eo magis inviderentur, Premi utiq; necesse erat,
neq; ad honores admittere, & à Senatu procul ha-
bere. Nostro tamen forsitan hucusq; nihil obstitit,
quàm tempus, quod quia expectandum adhuc
fuit,

fuit, ultima ipsi rerum linea invidit. Neq; senatus
minus convenit, quam sene non habere; sive ut
cruda minus sint consilia, sive ut plures ex civibus
ad magistratū in Republica sua pervenire possint;
Quod videtur & libertati maximè amicū & a-
pu nos in usu esse. Non enim adeò infrequens est
Senatorem mori, quem vitę spes vix habuit in ele-
ctionis diem. Quantumq; obsecro, est temporis
super, quod decrepitis vivendum sit? Verum si-
cuti in circulo linea omnes, quęcunq; ab ambitu
ducuntur ad diametri legem, in centrū vergunt,
totq; vię tam dissite ac multiplices in unicū quod-
dam punctum commeant; ita hominum generi
ex tot ordinibus, tam diverso statu & dignitate, in
morte ex æquo conveniendum est. Velle autem
honoratius & velut cum imperio aut magistratu
mori, quod illis captatur, qui ante obitum dici ali-
quid, nec minimum esse malunt, idem nostro vi-
debatur, quam non velle. Amittere enim vota,
sua, vel nunquam habuisse, possessionis non sunt,
Miseraq; & stulta cupiditas est, petere tam ani-
mosè ac perditè, quod proprium fieri nullo modo
possit. Ergo relinquebat incogitantibus spes suas;
ipse præsentia curare, & de crassino minimum sol-
licitus esse. Apud quem dies quisq; juxta Salva-
toris legem, & sibi ipsi & totus impendebatur, ne
quid præoccupatum de futuro, integram integro
non

non afferret mentem atq; cogitationem. Ideoque
vivebat sic, veluti semper moriturus; imo hoc,
quod moriebatur quotidie, vita erat. Et moeres
optima foemina, tuq; fili blandissime, quod con-
jugem, quod Patrem efferatis, qui ipse quotidie
exequias ibat suas? Cogitate apud animum ve-
strum, quam bene relictus ab eo sitis. Qui exem-
plum & vivendi habetis & moriendi. Matri quon-
dam suæ ANGELÆ ROSTENSIS quam gratiam ille
non retulit, cum marito NICOLAŌ deshituta, pie-
tatē filii expectares? Fac similiter bonæ spei puer,
NICOLAE BERNHARDE, unicus enim nunc ad
Patris quoq; exemplum es. Et illa impendet tibi,
quod Patri quondam à suis genitoribus contigit.
Qui cum per sexennium celeberrimis Germaniæ
Academiis Gryphswaldi, Lipsiæ, Jenæ, liberaliter
habuerunt, doctumq; juvenem receptum, post
matri tuæ collocarunt, ut in qua natus esset Re-
publica, in eadem civis & quidem optimè finiret.
An existimas alienam à te matrem fore, quæ cum
Patre conspiravit, ut te illi quam simillimum pa-
reret? Potesne autem de successu dubitare, quem
disciplina Patris, si non excideris, ipsa datura est.
Pietas enim ad hæc omnia utilis est, hanc cole. Sed
porro de aliis quoq; agendum. Parentes indigi-
tavimus, integerrima apud nos fama & loco per-
quam honesto, semper habitos, Avus ipsi NICO-

LAUS

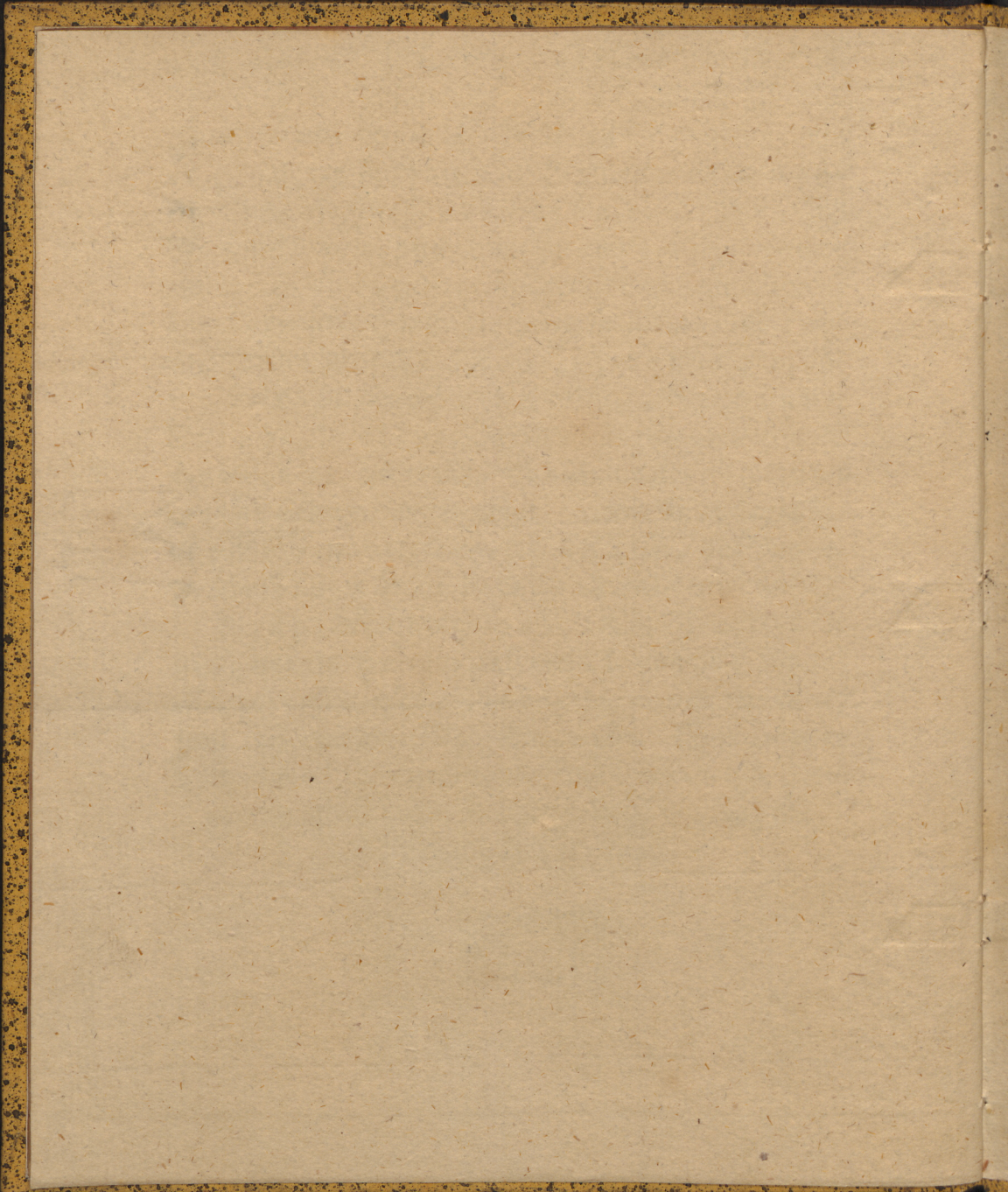
LAUS fuit, Illustris. BOGISLAI Ducis quondam
Pomeraniae officialis, AVIA ANNA GÖTEN. Quibus
quod rarum hodie est, licuit in Principis gratia
conferescere & mori. Conjugium iniit cum pu-
dicissima virgine CATHARINA, HASSELBEQUI
Drewes/ civis apud nos primarii filia, annos
natus XXV. A quo tempore VII. genuit liberos,
quos excepto, quem diximus, sequi maluit. Præ-
missi enim sunt ANGELA, HASSELBEQUIUS,
CATHARINA, ANGELA minor, NICOLAUS,
SOPHIA. Ipse, cum Christo, à quo paullo ante
cibatus erat, successit, ubi ab undecimo hujus
mensis decumbere incepit. Anno superioris se-
culi XCII. natus, denatus XXXIIX. nostræ me-
moriz. Scilicet finem habet, quicquid oriri voluit,

Non potest ingratum vobis esse, Cives Aca-
demici, ut inter publica nascentis BAPTISTÆ gau-
dia, privatim obeatis exequias, postquam mori
jam frequentius est, quam nasci. Quapropter
temperate hilaritatem, nec effusa hodie sit, & con-
venite ad ludum, P. P. in festo JON, Baptistæ

A. C. M. DC. LXXXIIX.

non affertet mentem atq; cogita
vivebat sic, veluti semper mori
quod moriebatur quotidie, vit
optima foemina, tuq; fili bland
jugem, quod Patrem efferatis,
exequias ibat suas? Cogitate a
strum, quam bene relictis ab eo
plum & vivendi habetis & mori
dam suæ ANGELÆ Rastens q
non retulit, cum marito Nicot
tatē filii expectares? Fac simile
NICOLAE BERNHARDE, unū
Patris quoq; exemplum es. Et i
quod Patri quondam à suis gen
Qui eum per sexennium celeb
Academiis Gryphswaldi, Lipsia
habuerunt, doctumq; juvenes
matri tuæ collocarunt, ut in qu
publica, in eadem civis & quid
An existimas alienam à te matre
Patre conspiravit, ut te illi. qua
reret? Potesne autem de success
disciplina Patris, si non excider
Pietas enim ad hæc omnia utilis
porro de aliis quoq; agendum.
tavimus, integerrima apud nos
quam honesto, semper habitos,

deoque
to hor,
moeres
od con-
uotidie
um ve-
i exem-
quon-
am ille
ata, pie-
ei puer,
tunc ad
et tibi,
ntigit.
maniae
eraliter
n, post
let Re-
finiret;
æ cum
um pa-
, quem
ura est.
ole. Sed
indigi-
co per-
Nico-
LAUS

